

PROSTEN GÖSTA GUSTAFSSON – 90 ÅR UNG

För drygt 33 000 dagar sedan fick Gud uppenbarligen lust att skapa en go och glad Göteborgare. Han tänkte ut en passande personlighet och tillhörande gåvor: "Han ska ha båda fötterna på jorden och hela hjärtat hos mig. En underbar livslust och en stor portion humor. Ett varmt intresse för människor och ett speciellt hjärta för barn och ungdomar. Och... en outtröttlig förmåga att prata."

Gösta bor närmaste granne med Öckerö Nya kyrka som bara är tio år äldre än han själv. Han hälsar mig välkommen, pekar på plåstret han har på näsan och är snabb med att intyga att han inte har varit i slagsmål:

–Det är bara min gamle konfirmand Arne Estrand som har opererat bort ett märke.

Gösta föddes den 11 mars 1916 och växte upp i Redbergslid i Göteborg med sina föräldrar Adolfina och John Albert.

–Jag är 90 år. Kom ihåg det. Böj ditt huvud med vördnad..., säger han med glimten i ögat.

När hans mamma var sjutton år sa hon till sin bästa vän: "Om jag blir gift och får barn, om jag får en pojke, så ska jag som tack ge honom tillbaka till Gud. Han ska bli präst."

–Detta berättade mamma för mig och jag var inställd på det. Det var mitt mål. När jag var tretton år sa mamma om mig: "Han är farligt sprallig, men präst ska han bli..."

Allt sedan barndomen har Gösta haft en Guds-tro. Han kände tidigt att han var en ledartyp. Han minns exakt var han var när han i 14-årsåldern på allvar kände kallelsen att bli präst:

–Jag gick över bron som gick över Fattighusån. Precis där stannade jag till och kände så absolut starkt: "Jag ska bli präst".

Han prästviges 1941 när han var 25 år.

–Den gamle biskopen Block sa att jag skulle komma till Tvååker nere i Halland. Min mamma blev alldeles bedrövad för hon hade ju hoppats på att jag skulle komma till Göteborg.

Foto Bo Håkansson

Gösta packade sin stora Amerika-koffert full med grejer. Hans mamma såg till att skicka med varma kalsonger och annat lämpligt eftersom han skulle komma ut på landsbygden. Han fick sex väldigt lyckliga år i Tvååker. Han hade bara varit där i ett par tre månader när han fick förfrågan om att komma på IOGT:s årsmöte och hålla ett föredrag.

–Jag tackade ja och satt sedan i mitt lilla adjunkttrum och började skriva ett allvarligt och högtidligt föredrag, andligt och fint på alla sätt. Men när jag hade läst igenom det tänkte jag: Är det detta jag ska komma med? Det får väl ändå vara någonting annat. Nog ska jag hålla ett kristet föredrag men det får ju vara lite mera "go" i det. Så jag skrev om det och det blev en succé.

Detta blev startskottet på Göstas omfattande kåserande som han sedan fortsatt med under alla år.

Ryktet om prästen som var totalt befriad från tunghäfta och kunde prata mer än en hel kyrkokör spred sig snabbt i trakten. Han blev inbjuden till alla möjliga håll och kanter.

I Tvååker gifte sig Gösta med

skånskan Inga som han beskriver som en strålande och energisk kvinna:

–Det sa klick med en gång. Hon var precis den kvinna jag drömde om. Vi hade ett mycket fint äktenskap och fick våra två pojkar: Lars som blev advokat och Göran som blev tandläkare.

En dag när Gösta satt på expeditionen ringde det en mullrande röst som sa:

–Det är kyrkoherde Hellström på Öckerö. Jag har hört mycket talas om pastorn. Mycket skit har de pratat. Men jag har lärt mig det att de unga präster som gamla präster pratar skit om... det är bra karlar. Så jag vill att pastorn ska komma hit och bli pastor här hos mig.

Arvid Hellström kom senare ner till Tvååker för att prata med Gösta.

–För honom var det ett enda landskap som gällde och det var Bohuslän. Allt det andra var "hedendom". Eller som han sa när han reste ner till Halland för att få tag på mig. "Jag har rest hit för att dra upp dig ur dyn."

Gösta nappade på erbjudandet

och flyttade till öarna. Han började på Björkö 1947 och var där i fem månader. Sedan var han på Hönö i tolv år fram till 1959. Därefter blev det Sävedalen i fyra år. Den 1 juni 1963 återvände han till Öckerö, blev kyrkoherde efter Arvid Hellström och flyttade in i prästgården där han bodde fram till 1982 då han pensionerades.

LEGENDEN ARVID HELLSTRÖM

–Hellström ledde ju allt, minns Gösta. Jag var väldigt glad över att ha blivit kyrkoadjunkt på Björkö. Men sedan blev komminister-tjänsten på Hönö ledig: "Du ska söka den", sa Hellström. "Ja men snälla nån, jag har ju nyss kommit hit", svarade jag. "Nu söker du den", envisades Hellström. "Du ska bli komminister på Hönö. Det har jag bestämt."

Det var dock församlingen som skulle rösta om vem som skulle få tjänsten.

–Den dagen det skulle röstas sa Hellström att jag inte fick vara i församlingen så jag var på Stillingsön. Sedan ringde han när valet var över och det enda han sa var: "Du fick inte Hyppelsbornas röster." Så jag tänkte att då har jag väl inte fått det då. "Det är klart du har fått det", sa Arvid. "Men

Text Lilian Andersson